

ГОЛЯМА ЧАСТ ОТ ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ И ДОСЕГА НЕ СА ИЗВЕСТНИ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО. НЯМАМЕ ЗА ТЯХ НИ НАЙ-МАЛКА ПРЕДСТАВА, ВЪПРЕКИ ЧЕ СЪЩЕСТВУВАТ И ДЕЙСТВАТ.

използват само в определено време и в конкретни условия. Въпреки това ни служат успешно във всекидневното и ние напълно им се доверяваме, независимо че осъзнаваме тяхната ограниченост и относителност.

Няколко примера. В продължение на петнадесет века в научните среди господства геоцентричната система на Птолемей, според която Земята е центърът на мирозданието, а около нея се въртят Слънцето, Луната, планетите и звездите. Математическият модел на тази система е толкова съвършен, че госта точно описва сложните траектории на планетите и позволява

ФИЗИКАТА И НЕЙНИТЕ ЗАКОНИ

Творецът на вселената е Творец и на законите, които управляват развитието на природата. Човек постига тези закони със своя разум и опит през целия си живот. Например, когато се подхлъзва и пада на леда, се сблъсква със законите на триенето, а когато се гмурка и плува във вода - със законите на Архимед и Паскал.

Голяма част от природните закони и досега не са известни на човечеството. Нямаме за тях ни най-малка представа, въпреки че съществуват и действат. Можем да предположим, че много от описаните в Библията чудеса, които не се съгласуват с нашите научни представи, са резултат от действието на такива закони. Някои от тези чудеса хората започват да

разбират след векове, други остават необяснени. За сътворението на живите същества, например, правдоподобен научен модел засега не съществува.

Материалистичната теория за самозараждането не издържа на критика. По принцип можем, разбира се, да съберем и да погредим 30 хиляди различни атома, но този сбор няма да образува вирус. Някой трябва да му вдъхне живот. Това може да направи само Бог. Също така не е възможно спонтанното възникване на растения и животни, които са свързани органично и се делят в едни групи в безкрайното си разнообразие.

Знанията, придобити от човешкия разум, първо са непълни, второ са относителни, т.е. могат да се

с голяма сигурност - до минути - да се предвиждат слънчевите и лунните затъмнения. Системата се смята за неоспорима. И изведнъж се появяват новите идеи на Коперник и Галилей. Всичко се преобръща. Рушат се непоклатимите истини. След като законите на Кеплер са вече факт, хилядогодишната система на Птолемей се възприема като остаряла и погрешна.

Още един пример - от по-късно време. В начало на ХХ в. се установява по експериментален път, че електрическото съпротивление на някои метали е равно на нула, т.е. напълно липсва, при ниска температура. Реакцията на повечето учени е: "Това не е възможно!" След многобройни проверки в различни лаборатории те се убеждават, че

все пак е възможно, макар да не е ясно как и защо. След време изследователите успяват да обяснят някои особености на свръхпроводниците. Теорията се съгласува удивително добре с експерименталните данни и убедително доказва, че свръхпроводимостта е изключително нискотемпературно явление. Изведнъж през 80-те години се появява сензационно съобщение за ново откритие - високотемпературната свръхпроводимост. Общоприетата теория отново е безпомощна и трябва да се променя. Всичко се повтаря. Така е било и така ще бъде винаги. Човешкият разум ще познава само донякъде околния свят и никога няма да го познае напълно. Защото светът е сложен, а човек не е Бог и разумът му не е безграничен.

И чудесата ще ги има винаги. Но

понякога нещо съвсем обикновено, създадено с нашите ръце и с нашия разум, ни изглежда като чудо. Например за мен, физика от по-старото поколение, истинско чудо е моят персонален компютър. Когато започвам с него поредната партия шах, не мога да се избавя от суеверния трепет пред явното му интелектуално превъзходство над мен. И то при положение, че играя само с програма, съставена на високо професионално ниво - чиста математика и никакво чудо.

Някои изводи

Законите на физиката, както и другите закони, свързани със съществуването и развитието на природата, са установени от Бога, Създателя на вселената. Човекът, който също е Божие създание, стига

до тях благодарение на разума си. Но тъй като той има ограничени възможности, знанията, които добива, също винаги са ограничени и относителни, макар да са полезни и необходими за дейността му.

Духовните същности и явления, каквито са човешката гуша, животът, вгъхновенieto и т.н., не могат да бъдат обект на изучаване от страна на човешкия разум и следователно на науката. Вече съществуват машини, които моделират процеса на духовната дейност на човека, но стиховете или музиката, които създават, макар и по всички правила на хармонията, не са истински. На тях, както на изкуствения вирус, не им достига живот - живот, който е способен да вдъхне само Бог.

Олег Угнатов

КОНКУРС

СКЪПИ ТИЙН-
ЕЙДЖЪ-
РИ,

ОЧАКВАМЕ ВАШИТЕ:

РАЗКАЗИ

СНИМКИ

ЕСЕТА

СТИХОВЕ

РИСУНКИ

КОМИКСИ

НАЙ-ДОБРИТЕ ЩЕ БЪДАТ ПУБЛИКУВАНИ
НА ВАШАТА TEENAGE-PAGE

E-MAIL: PROZORETZ@MAIL.BG, ИЛИ НА АДРЕС: СОФИЯ 1330 П.К. 72